Wskaźnik planarności w grafach Barabasi Albert

1 Cel

Chcemy oceniać szansę na wystąpienie podpodziału $K_{3,3}$ lub K_5 w grafie G_n^m . Zaczynamy od pustego grafu. W każdym kroku dodajemy nową krawędź/ nowy wierzchołek z krawędzią. Co każde dodanie krawędzi na podstawie indeksu planaraności decydujemy jaki kolor jej nadać. Każdy kolor odpowiada jednej z warstw na które rozkładamy graf. Indeks ten liczymy dla każdej warstwy osobno.

2 Założenia

- Dowolne ścieżki nie powinny wpływać na wskaźnik, ponieważ mogą zostać zkontrakowane.
- 2. Wskaźnik powinien uwzględniać to, że każda krawędź może zostać użyta tylko raz.
- 3. Trzeba uwzględnić to aby wierzchołki tworzyły klikę czy graf pełny dwudzielny.

3 Realizacja

Weźmy pewną ścieżką P w grafie: $p_1, \ldots, p_k$ i zdefiniujmy funkcję:

$$\tau(P) = \phi(p_1) \cdot (\prod_{i=2}^{k-1} \psi(p_i)) \cdot \phi(p_k)$$
(1)

gdzie: $\phi(p) = \frac{MIN\{d, deg(p)\}}{d}$ oraz $\psi(p) = \frac{1}{deg(p)-1}$.

Tak zdefiniowana funkcja $\tau(P)$ zwraca wartości z przedziału (0,1]. Wartość 1 oznacza, że ścieżka P może zostać zkontraktowana do krawędzi łączącej dwa wierzchołki stopnia d oraz wierzchołki w niej występujące nie wystąpią w innym podgrafie.

Sumując wartości $\tau(P)$ dla wszystkich ścieżek pomiędzy dwoma wierzchołkami otrzymamy 'oczekiwaną liczbę ścieżek', które mogą zostać skontraktowane do krawędzi łączącej dwa wierzchołkami stopnia o 'oczekwianym stopniu d'.

Aby określić wartość τ dla całego grafu sumujemy mnożymy τ dla ścieżek pomiędzy wierzchołkami tworzącymi potencjalne kliki pełne grafy dwudzielne.

4 Usprawnienia obliczeniowe